

Dragostea Tatălui

Dragostea Tatălui

Dragostea este activă; ea are un subiect. Subiectul suprem și etern al inimii lui Dumnezeu este Fiul Său: „Tatăl iubește pe Fiul” (Ioan 5.20), proclamă Duhul Sfânt prin pana apostolului Ioan. „Acesta este Fiul Meu preaiubit”, este declarația Tatălui, repetată de două ori pe pământ.. „Tatăl Mă iubește” (15.9), spunea Domnul ucenicilor Săi; iar Tatălui îi spune: „Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii” (17.24).

În profunzimile eternității, iubirea de nespus a Tatălui își găsește plăcerea în Fiul; pe pământ, unde mergea în umilință, ca Om perfect și ascultător, privirea Tatălui cobora cu tandrețe asupra Lui și inima sa Își găsea plăcere în El. Cerurile îi erau deschise, iar în secolele care au urmat, dragostea cu care este iubit a strălucit în ochii încântați ai sfinților.

Dar noi, suntem oare în afara acestei sfere? Ni se admite numai să stim aceste lucruri, să le vedem de departe ca pe niște splendori față de care trebuie să rămânem străini, fără să luăm parte la ele? Nu! Această iubire voia să se extindă în afara sânului Tatălui, nu numai pentru a se arăta în Persoana Fiului, ci pentru a se transmite ființelor omenești create, ca să fie și ele aduse în bucuria Lui; nu ingerilor aleși, ci păcătoșilor din descendența vinovată a lui Adam.

În aceasta strălucește desăvârșirea acestei iubiri, a cărei profunzime este vizibilă: iubire curată, dezinteresată, suverană, care coboară până la cei mai de jos și ticăloși, ca să-i atragă la El și să-i facă nespusi de fericiți.

„Dumnezeu este dragoste,” spune apostolul (1 Ioan 4.8,16). Această dragoste este pentru mine, este cu mine, este în mine, este a mea. De ce să mă mai tem? Cea mai mică teamă din inima unui credincios ofensează iubirea desăvârșită a lui Dumnezeu .

(extras din Le Mess. Ev., 1940)